

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՄԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 56)* Բայց կան արարքներ որ պէտք չէ անցնին,
Անուններ որ պէտք չէ թողնեն. աշխարհին
Մոռնայ կարողութեանց թ'եւ փուզումն արդար
Ու տէրն ու ըստրուկն՝ իրենց մահն ու ծին,
Որքան բարձր ըլլայ, վսեմութիւնն յարգեն՝
Լիրան վըշտերի տանջանքն ապրողին՝
Յաւերժէն նայի երբ արփայն դէմքին,
Ինչպէս որ անդին ձիւնն Ալպեան անբիծ
Պիտ՝ տեսնէ թէ վարն ոչինչ կայ հասնող անոր վեհ փառքին:
- 57) Լիճն Լէման կ'թովէ բիրեղեայ տեսքով,
Հայլին ուր աստղերն, լեռներն կը տեսնեն՝
Ուրուագիծն իրենց յըստակ երանգով
Որ, անոր խորքը կը բերէ հանդէս.
Մարդն շատ վարկ ունի հոս՝ կը տեսնեմ ես
Ոյժն անոր մըտքին: Արդ կ'ուզեմ ես բայց
Առանձնութիւնըս կ'ուզեմ վերըստին:
Մըտածմունքս ի պահ, բայց միշտ իմ սիրած
Որ, նախրին հետ խառնուիլս զիս գոմին մէջ էր պահած:
- 58) Փախիլ մարդերէն, մարդատեաց ըսել չէ,
Իրենց ճիգաշարժման չըլլար համաձայն.
Իսկ գոհ չըլլալը՝ միտքըն պահելն է
Իր խոր ակին մէջ որ, չըլլայ թէ ան
Խուլ ամբոխին մէջ մենք մեր վարակման
Աւարը դառնանք. եւ շատ ուշ՝ երկար
Ողբանք, պայքարենք այդ կընճիռին հետ,
Փոփոխելով մեր սըխալով՝ սըխալն՝
Աշխարհի մը մէջ վիճամուլ, ամէնքը տկար:
- 59) Վայրկեաններ կան որ, սուզուիլ կըրնանք մենք,
Զըղջմամբ աղէտաբեր անցեալին մէջ, բայց
Ամենուր տեսնել միայն ցայգու սեւ ներկ.
Մեր ամբողջ արիւնն արցունքի վերածուած,
Կեանքի արշաւը վհատ փախուստ դարձած:
Անոնք որ կ'քալեն ծովուն վրայ սակայն
Անոնց յանդոյզներն մատոյցին կ'ուղղուին:
Կան թափառողներ բայց յաւերժական,
Նաւն որոնց կ'երթան, կ'երթան, հանգիստ չգտան:

(շարունակելի)

LORD BYRON

Թրգմ. Մուրատ Մանուկեան

* ՍԻՌՆԻ 1996 Յունուար-Մարտ թիւին մէջ,
սխալմամբ կրկնուեր են 52-55 տուները: